

ΒΥΣΣΑΡΙΟΝ

Ο ΔΥΣΣΕΙΑΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ Γ.

S U M M A R I U M .

Telemachum cum Minerva advenientem comiter excipit Nestor, quum maxime in littore publicis epulis et sacris Neptuno faciendis occupatus (1-74). Is vero adolescenti, de patre sciscitanti, nihil novi refert, quippe omnium illius rerum ignarus; sed, quid sibi et aliis ducibus Achivorum in reditu ab excidio Ilii acciderit, et qui ex illis domum reverterint, diligenter enarrat (75-200): tum monitis bonisque ominibus ad ulciscendas procorum iniurias excitatum, memorata etiam Agamemnonis caede et laudato Oreste, sceleris ultore, hortatur, ut quam primum pergat ad Menelaum, nuper ex longinquo errore reversum (201-328). Ad vesperam, antequam in urbem redeunt Pylii, abit Minerva, quam, in discessu agnitam, veneratur Nestor, et vitulam deae immolaturum se vovet (329-394). Ita Telemachus in aedes Nestoris ducitur, et ibi pernoctat (395-403). Mane postridie in domo regis privatum sacrum fit Minervae, quo peracto Telemachus cum Pisistrato, Nestoris filio, curru contendit Spartam (404-485). Nocte proxima apud Dioclem, principem Phraeorum, deversati, altera Spartam pervehuntur (486-497).

Ο Δ Υ Σ Σ Ε Ι Α Σ Γ.

Τ ἂ ἐ ν Π ὕ λ ω.

Ἡέλιος δ' ἀνόρουσε, λιπὼν περικαλλέα λίμνην,
οὐρανὸν ἐς πολύχαλκον, ἵν' ἀθανάτοισι φανεῖη,
καὶ θνητοῖσι βροτοῖσιν ἐπὶ ζεῖδωρον ἄρουραν·
οἱ δὲ Πύλον, Νηληῖος ἐϋκτίμενον πτολίεθρον,
ἴξον· τοὶ δ' ἐπὶ θινὴ θαλάσσης ἱερὰ ῥέζον
ταύρους παμμέλανας, Ἐνοσίχθονι κυανοχαίτη.
ἐννέα δ' ἔδραι ἔσαν, πεντηκόσιοι δ' ἐν ἐκάστη
εἶατο, καὶ προὔχοντο ἐκάστοθι ἐννέα ταύρους.
εὐθ' οἱ σπλάγχν' ἐπάσαντο, θεῶ δ' ἐπὶ μηρὶ ἔκηαν,
οἱ δ' ἰθὺς κατάγοντο, ἰδ' ἰστία νηὸς εἵσης
στειῖλαν ἀείραντες, τὴν δ' ὤρμισαν, ἐκ δ' ἔβαν αὐτοί·
ἐκ δ' ἄρα Τηλέμαχος νηὸς βαῖν'· ἦρχε δ' Ἀθήνη.
τὸν προτέρη προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
Τηλέμαχ', οὐ μὲν σε χρῆ' ἔτ' αἰδοῦς, οὐδ' ἠβαιόν·
τοῦνεκα γὰρ καὶ πόντον ἐπέπλως, ὄφρα πύθῃαι
πατρός, ὅπου κύθε γαῖα, καὶ ὄντινα πότμον ἐπέσπεν.
ἀλλ' ἄγε νῦν ἰθὺς κίε Νέστορος ἵπποδάμοιο.

5

10

15

- εἶδομεν, ἦντινα μήτιν ἐνὶ στήθεσσι κέκευθεν.
 λίσσεσθαι δέ μιν αὐτόν, ὅπως νημερτέα εἶπη·
- 20 ψεύδος δ' οὐκ ἔρεει· μάλα γὰρ πεπνυμένος ἐστίν.
 Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἤυδα·
 Μέντορ, πῶς τ' ἄρ' ἴω, πῶς τ' ἄρ' προσπιτύξομαι αὐτόν;
 οὐδέ τί πω μύθοισι πεπειρήμαι πνικνοῖσιν·
 αἰδώς δ' αὖ, νέον ἄνδρα γεραίτερον ἔξερεσθαι.
- 25 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλανκῶπις Ἀθήνη·
 Τηλέμαχ', ἄλλα μὲν αὐτὸς ἐνὶ φρεσὶ σῆσι νοήσεις,
 ἄλλα δὲ καὶ δαίμων ὑποθήσεται· οὐ γὰρ οἶώ
 οὐ σε θεῶν ἀέκητι γενέσθαι τε τραφέμεν τε.
 Ὡς ἄρα φωνήσασ' ἠγήσατο Παλλὰς Ἀθήνη
- 30 καρπαλίμως· ὃ δ' ἔπειτα μετ' ἴχνια βαῖνε θεοῖο.
 Ἴξον δ' ἐς Πυλίων ἀνδρῶν ἄγυρὴν τε καὶ ἔδρας.
 ἔνθ' ἄρα Νέστωρ ἦσιο σὺν υἰάσιν· ἀμφὶ δ' ἑταῖροι
 δαῖτ' ἐντυνόμενοι, κρέα ὤπτων, ἄλλα τ' ἔπειρον.
 οἳ δ' ὡς οὖν ξείνους ἶδον, ἀθρόοι ἦλθον ἅπαντες,
- 35 χερσὶν τ' ἠσπάζοντο, καὶ ἐδριάσθαι ἄνωγον.
 πρῶτος Νεστορίδης Πεισίστρατος ἐγγύθεν ἐλθὼν,
 ἀμφοτέρων ἔλε χεῖρα, καὶ ἰδρυσεν παρὰ δαιτί,
 κώεσιν ἐν μαλακοῖσιν, ἐπὶ ψαμάθοις ἀλήσιν,
 πάρ τε κασιγνήτῳ Θρασυμήδεϊ καὶ πατέρι ᾧ·
- 40 δῶκε δ' ἄρα σπλάγγων μοίρας, ἐν δ' οἶνον ἔχευεν
 χρυσεῖω δέπαϊ· δειδισκόμενος δὲ προσηύδα
 Παλλάδ' Ἀθηναίην, κούρην Διὸς αἰγιόχοιο·
 Εὐχεο νῦν, ὦ ξεῖνε, Ποσειδάωνι ἀνακτι·
 τοῦ γὰρ καὶ δαίτης ἠντήσατε, δεῦρο μολόντες.
- 45 ἀντάρ ἐπὶν σπείσης τε καὶ εὐξέαι, ἧ θέμις ἐστίν,
 δὸς καὶ τούτῳ ἔπειτα δέπας μελιηδέος οἴνου

σπεῖσαι· ἐπεὶ καὶ τοῦτον οἶομαι ἀθανάτοισιν
 εὐχεσθαι· πάντες δὲ θεῶν χατέουσ' ἄνθρωποι.
 ἀλλὰ νεώτερός ἐστιν, ὀμηλική δ' ἐμοὶ αὐτῶ·
 τοῦνεκα σοὶ προτέρῳ δῶσω χρύσειον ἄλειςον. 50

Ὡς εἰπὼν, ἐν χερσὶ τίθει δέπας ἠδέος οἴνου·
 χαῖρε δ' Ἀθηναίη πεπνυμένῳ ἀνδρὶ δικαίῳ,
 οὔνεκά οἱ προτέρῃ δῶκε χρύσειον ἄλειςον.
 αὐτίκα δ' εὐχετο πολλὰ Ποσειδάωνι ἀνακτι·
 Κλῦθι, Ποσείδαον γαιήοχε, μηδὲ μεγέροισι 55
 ἡμῖν εὐχομένοισι τελευτῆσαι τάδε ἔργα.

Νέστορι μὲν πρότιστα καὶ νιᾶσι κῦδος ὄπαζε·
 αὐτὰρ ἔπειτ' ἄλλοισι δίδου χάριεσσιν ἀμοιβήν
 σύμπασιν Πυλίοισιν ἀγακλειτῆς ἑκατόμβης.
 δὸς δ' ἔτι Τηλέμαχον καὶ ἐμὲ πρήξαντα νέεσθαι, 60
 οὔνεκα δεῦρ' ἰκόμεσθα θοῆ σὺν νηϊ μελαίνῃ.

Ὡς ἄρ' ἔπειτ' ἠρᾶτο, καὶ αὐτὴ πάντα τελεύτα·
 δῶκε δὲ Τηλεμάχῳ καλὸν δέπας ἀμφικύπελλον.
 ὣς δ' αὐτως ἠρᾶτο Ὀδυσσεύς φίλος υἱός.
 αἳ δ' ἐπεὶ ὤπτησαν κρῆ ὑπέρτερα καὶ ἐρύσαντο, 65
 μοίρας δασσάμενοι, δαίνυντ' ἐρικυδέα δαῖτα.

αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
 τοῖς ἄρα μύθων ἤρχε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·
 Νῦν δὴ κάλλιον ἐστι μεταλλῆσαι καὶ ἔρεσθαι 70
 ξείνους, οἵτινές εἰσιν, ἐπεὶ τάρπησαν ἐδωδῆς.

ὦ ξεῖνοι, τίνες ἐστέ; πόθεν πλεῖθ' ὑγρὰ κέλευθα;
 ἢ τι κατὰ προῆξιν, ἢ μαψιδίως ἀλάλησθε,
 οἷά τε ληϊστῆρες, ὑπεῖρ ἄλα, τοίτ' ἀλόωνται
 ψυχὰς παρθέμενοι, κακὸν ἄλλοδαποῖσι φέροντες;

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἠΰδα, 75

θαρσήσας· αὐτὴ γὰρ ἐνὶ φρεσὶ θάρσος Ἀθήνη
 θῆχ', ἵνα μιν περὶ πατρὸς ἀποιχομένοιο ἔροιο·
 [ἢ δ' ἵνα μιν κλέος ἐσθλὸν ἐν ἀνθρώποισιν ἔχησιν.]

- Ἔν Νέστορ Νηληϊάδῃ, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,
 80 εἶρεαι, ὀππότεν εἰμέν· ἐγὼ δέ κέ τοι καταλέξω.
 ἡμεῖς ἐξ Ἰθάκης Ὑπονηίου εἰλήλουθμεν·
 προῆξις δ' ἦδ' ἰδίη, οὐ δῆμιος, ἦν ἀγορεύω.
 πατρὸς ἐμοῦ κλέος εὐρὺ μετέρομαι, ἦν που ἀκούσω,
 δίου Ὀδυσσεύος ταλασίφρονος, ὃν ποτέ φασιν
 85 σὺν σοὶ μαρνάμενον Τρώων πόλιν ἐξαλαπάξαι.
 ἄλλους μὲν γὰρ πάντας, ὅσοι Τρωσὶν πολέμιζον,
 πευθόμεθ', ἦχι ἕκαστος ἀπώλετο λυγρῶ ὀλέθρῳ·
 κείνου δ' αὖ καὶ ὀλεθρον ἀπευθέα θῆκε Κρονίων.
 οὐ γὰρ τις δύναται σάφα εἰπέμεν, ὀππότε ὄλωλεν·
 90 εἶθ' ὄγ' ἐπ' ἠπείρου δάμη ἀνδράσι δυσμενέεσσιν,
 εἶτε καὶ ἐν πελάγει μετὰ κύμασιν Ἀμφιτρίτης.
 τοῦνεκα νῦν τὰ σὰ γούναθ' ἱκάνομαι, αἶ κ' ἐθέλῃσθα
 κείνου λυγρὸν ὀλεθρον ἐνισπεῖν, εἴ που ὄπωπας
 ὀφθαλμοῖσι τεοῖσιν, ἢ ἄλλου μῦθον ἀκουσας
 95 πλαζομένον· πέρι γὰρ μιν οἷζυρὸν τέκε μήτηρ.
 μηδὲ τί μ' αἰδόμενος μειλίσσειο, μηδ' ἐλεαίρων,
 ἀλλ' εὖ μοι κατάλεξον, ὅπως ἦντησας ὄπωπῆς.
 λίσσομαι, εἴ ποτέ τοί τι πατὴρ ἐμός, ἐσθλὸς Ὀδυσσεύς,
 ἢ ἔπος ἦέ τι ἔργον ὑποστὰς ἐξετέλεσεν
 100 δῆμῳ ἐνὶ Τρώων, ὅθι πάσχετε πῆματ' Ἀχαιοί·
 τῶν νῦν μοι μνησαί, καὶ μοι νημερτὲς ἐνισπε.

Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Γερόνιος ἱππότης Νέστωρ·
 ὦ φίλ'· ἐπεὶ μ' ἔμνησας οἷζύος, ἦν ἐν ἐκείνῳ
 δῆμῳ ἀνέτλημεν μένος ἄσχετοι υἱὲς Ἀχαιῶν,

ἢ μὲν ὅσα ξὺν νηυσὶν ἐπ' ἠεροειδέα πόντον 105
 πλαζόμενοι κατὰ λήϊδ', ὅπη ἄρξειεν Ἀχιλλεύς,
 ἢ δ' ὅσα καὶ περὶ ἄστν μέγα Πριάμοιο ἀνακτος
 μαρνάμεθ'. ἔνθα δ' ἔπειτα κατέκταθεν, ὅσσοι ἄριστοι·
 ἔνθα μὲν Αἴας κεῖται Ἀρήϊος, ἔνθα δ' Ἀχιλλεύς,
 ἔνθα δὲ Πάτροκλος, θεόφιν μῆστωρ ἀτάλαντος· 110
 ἔνθα δ' ἐμὸς φίλος υἱός, ἅμα κρατερός καὶ ἀμύμων,
 Ἀντίλοχος, πέρι μὲν θείειν ταχύς, ἠδὲ μαχητής —
 ἄλλα τε πόλλ' ἐπὶ τοῖς πάθομεν κακά· τίς κεν ἐκεῖνα
 πάντα γε μυθήσαιο καταθνητῶν ἀνθρώπων;
 οὐδ' εἰ πατῆατές γε καὶ ἐξάετες παραμίωνων 115
 ἐξερέοις, ὅσα κεῖθι πάθον κακὰ δῖοι Ἀχαιοί·
 πρὶν κεν ἀνηθεῖς σὴν πατρίδα γαῖαν ἴκοιο.
 εἰνάετες γὰρ σφιν κακὰ ῥάπτομεν ἀμφιέποντες
 παντοίοισι δόλοισι· μόγις δ' ἐτέλεσσε Κρονίων.
 ἔνθ' οὔτις ποτὲ μῆτιν ὁμοιωθήμεναι ἄντην 120
 ἦθελ', ἐπεὶ μάλα πολλὸν ἐνίκᾳ δῖος Ὀδυσσεύς
 παντοίοισι δόλοισι, πατὴρ τεός· εἰ ἐτεόν γε
 κείνου ἔκγονός ἐσσι· σέβας μ' ἔχει εἰσορόωντα.
 ἦτοι γὰρ μῦθοί γε εἰκότες, οὐδέ κε φαίης
 ἄνδρα νεώτερον ὧδε εἰκότα μυθήσασθαι. 125
 ἔνθ' ἦτοι εἰὼς μὲν ἐγὼ καὶ δῖος Ὀδυσσεύς
 οὔτε ποτ' εἰν ἀγορῇ δῖχ' ἐβάζομεν, οὔτ' ἐνὶ βουλῇ,
 ἀλλ' ἕνα θυμὸν ἔχοντε, νόῳ καὶ ἐπίφρονι βουλῇ
 φραζόμεθ', Ἀργείοισιν ὅπως ὄχ' ἄριστα γένοιτο.
 αὐτὰρ ἐπεὶ Πριάμοιο πόλιν διεπέρσαμεν αἰπήν, 130
 βῆμεν δ' ἐν νήεσσι, θεὸς δ' ἐκέδασσεν Ἀχαιοὺς·
 καὶ τότε δὴ Ζεὺς λυγρὸν ἐνὶ φρεσὶ μήδετο νόστον
 Ἀργείοις· ἐπεὶ οὔτι νοήμονες, οὐδὲ δίκαιοι

- πάντες ἔσαν· τῷ σφραων πολέες κακὸν οἶτον ἐπέσπον,
 135 μῆνιος ἔξ ὀλοῆς Γλαυκῶπιδος ὀβριμοπάτρης,
 ἥτ' ἔριν Ἀτρεΐδῃσι μετ' ἀμφοτέροισιν ἔθηκεν.
 τῷ δὲ καλεσσαμένῳ ἀγορῆν ἐς πάντας Ἀχαιοὺς,
 μάψ, ἀτὰρ οὐ κατὰ κόσμον, ἐς ἡέλιον καταδύντα -
 οἱ δ' ἦλθον οἴνω βεβαρηότες νῆες Ἀχαιῶν -
 140 μῦθον μυθεΐσθην, τοῦ εἵνεκα λαὸν ἄγειραν.
 ἔνθ' ἦτοι Μενέλαος ἀνώγει πάντας Ἀχαιοὺς
 νόστου μμνήσκεσθαι ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης·
 οὐδ' Ἀγαμέμνονι πάμπαν ἐήνδανε· βούλετο γὰρ ῥα
 λαὸν ἐρυνκαέειν, ῥέξαι θ' ἱερός ἐκατόμβας·
 145 ὡς τὸν Ἀθηναίης δεινὸν χόλον ἐξακέσαιτο·
 νῆπιος, οὐδὲ τὸ ἤδη, ὃ οὐ πείσεσθαι ἔμελλεν.
 οὐ γάρ τ' αἶψα θεῶν τρέπεται νόος αἰὲν ἐόντων.
 ὡς τῷ μὲν χαλεποῖσιν ἀμειβομένῳ ἐπέεσσιν
 ἔστασαν· οἱ δ' ἀνόρουσαν εὐκνήμιδες Ἀχαιοὶ
 150 ἠχῆ θεσπεσίῃ· δίχα δὲ σφισιν ἦνδανε βουλή.
 νύκτα μὲν ἀέσαμεν, χαλεπὰ φρεσὶν ὀρμαίνοντες
 ἀλλήλοις· ἐπὶ γὰρ Ζεὺς ἦρτυε πῆμα κακοῖο.
 ἦῶθεν δ' οἱ μὲν νέας ἔλκομεν εἰς ἄλα δῖαν,
 κτήματά τ' ἐντιθέμεσθαι, βαθυζώνους τε γυναικάς.
 155 ἡμίσεες δ' ἄρα λαοὶ ἐρητύοντο μένοντες
 αὐθι παρ' Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι, ποιμένι λαῶν·
 ἡμίσεες δ' ἀναβάντες ἐλαύνομεν· αἱ δὲ μάλ' ὤκα
 ἔπλεον· ἐστόρεσεν δὲ θεὸς μεγακῆτεα πόντον.
 ἐς Τένεδον δ' ἐλθόντες, ἐρέξαμεν ἰρὰ θεοῖσιν,
 160 οἴκαδε ἰέμενοι· Ζεὺς δ' οὐπω μῆδετο νόστον·
 σχέτλιος, ὅς ῥ' ἔριν ὤρσε κακὴν ἐπι δεύτερον αὐτίς.
 οἱ μὲν ἀποστρέψαντες ἔβαν νέας ἀμφιελίσσας

ἄμφ' Ὀδυσῆα ἄνακτα δαΐφρονα, ποικιλομήτην,
 αὐτίς ἐπ' Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι ἦρα φέροντες.
 αὐτὰρ ἐγὼ σὺν νηυσὶν ἁολλέσιν, αἳ μοι ἔποντο, 165
 φεῦγον, ἐπεὶ γίγνωσκον, ὃ δὴ κακὰ μῆδετο δαίμων.
 φεῦγε δὲ Τυδέος υἱὸς Ἀρήϊος, ὥρσε δ' ἑταίρους·
 ὄψε δὲ δὴ μετὰ νῶϊ κίε Ξανθὸς Μενέλαος,
 ἐν Λέσβῳ δ' ἔκικεν δολιχὸν πλόον ὄρμαιίνοντας·
 ἢ καθύπερθε Χίοιο νεοίμεθα παιπαλοέσσης, 170
 νήσου ἔπι Ψυρῆς, αὐτὴν ἐπ' ἀριστέρ' ἔχοντες,
 ἢ ὑπένερθε Χίοιο, παρ' ἠνεμόεντα Μίμαντα.
 ἤτέομεν δὲ θεὸν φῆναι τέρας· αὐτὰρ ὄγ' ἡμῖν
 δεῖξε, καὶ ἠνώγει πέλαγος μέσον εἰς Εὐβοίαν
 τέμνειν, ὄφρα τάχιστα ὑπέκ κακότητα φύγοιμεν. 17
 ὦρτο δ' ἐπὶ λιγύς οὔρος ἀήμεναι· αἳ δὲ μάλ' ὤκα
 ἰχθυόεντα κέλενθα διέδραμον· ἐς δὲ Γεραιστὸν
 ἐννήχαι κατάγοντο· Ποσειδάωνι δὲ τάνρων
 πόλλ' ἐπὶ μῆρ' ἔθεμεν, πέλαγος μέγα μετρήσαντες.
 τέτρατον ἡμαρ ἔην, ὅτ' ἐν Ἀργεῖ νῆας εἴσας 180
 Τυδείδεω ἔταροι Διομήδεος ἵπποδάμοιο
 ἔστασαν· αὐτὰρ ἔγωγε Πύλονδ' ἔχον· οὐδέ ποτ' ἔσβη
 οὔρος, ἐπειδὴ πρῶτα θεὸς προέηκεν ἀῆναι.
 ὣς ἦλθον, φίλε τέκνον, ἀπευθής· οὐδέ τι οἶδα,
 κείνων οἳ τ' ἐσάωθεν Ἀχαιῶν, οἳ τ' ἀπόλοντο· 185
 ὅσσα δ' ἐνὶ μεγάροισι καθήμενος ἡμετέροισιν
 πεύθομαι, ἢ θέμις ἐστὶ, δαήσεαι, οὐδέ σε κεύσω.
 εὖ μὲν Μυρμιδόνας φάσ' ἐλθέμεν ἐγχεσιμῶρους,
 οὓς ἄγ' Ἀχιλλῆος μεγαθύμου φαίδιμος υἱός·
 εὖ δὲ Φιλοκτῆτην, Ποιάντιον ἀγλαὸν υἱόν· 190
 πάντας δ' Ἰδομενεὺς Κρήτην εἰσῆγαγ' ἑταίρους,

- οἱ φύγον ἐν πολέμου, πόντος δέ οἱ οὔτιν' ἀπήρα.
 Ἀτρεΐδην δὲ καὶ αὐτοὶ ἀκούετε, νόσφιν ἔοντες,
 ὡς τ' ἦλθ', ὡς τ' Αἴγισθος ἐμήσατο λυγρὸν ὄλεθρον.
 195 ἀλλ' ἦτοι κεῖνος μὲν ἐπισμυγεῶς ἀπέτισεν.
 ὡς ἀγαθὸν, καὶ παῖδα καταφθιμένοιο λιπέσθαι
 ἀνδρός! ἐπεὶ καὶ κεῖνος ἐτίσατο πατροφονῆα,
 Αἴγισθον δολόμητιν, ὅς οἱ πατέρα κλυτὸν ἔκτα.
 καὶ σύ, φίλος - μάλα γάρ σ' ὄρώω καλὸν τε μέγαν τε -
 200 ἀλκιμος ἔσσ', ἵνα τίς σε καὶ ὀπιγόνων εὖ εἴπη.
 Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἠΰδα·
 ὦ Νέστορ Νηληϊάδη, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,
 καὶ λίην κεῖνος μὲν ἐτίσατο, καὶ οἱ Ἀχαιοὶ
 οἴσουσι κλέος εὐρὺν, καὶ ἔσσομένοισι πνυθέσθαι.
 205 αἶ γὰρ ἐμοὶ τοσσήνδε θεοὶ δύναμιν παραθεῖεν,
 τίσασθαι μνηστῆρας ὑπερβασίης ἀλεγεινῆς,
 οἵτε μοι ὑβρίζοντες ἀτάσθαλα μηχανόωνται!
 ἀλλ' οὐ μοι τοιοῦτον ἐπέκλωσαν θεοὶ ὄλβον,
 πατρί τ' ἐμῷ καὶ ἐμοί· νῦν δὲ χρὴ τετλάμεν ἔμπης.
 210 Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότης Νέστωρ·
 ὦ φίλ', ἐπειδὴ ταῦτά μ' ἀνέμνησας καὶ ἔειπες·
 φασὶ μνηστῆρας σῆς μητέρος εἵνεκα πολλοὺς
 ἐν μεγάροισ, ἀέκητι σέθεν, κακὰ μηχανάασθαι.
 εἰπέ μοι, ἦ ἐκὼν ὑποδάμνασαι, ἦ σέγε λαοὶ
 215 ἐχθαίρουσ' ἀνὰ δῆμον, ἐπισπόμενοι θεοῦ ὄμφῃ.
 τίς δ' οἶδ', εἴ κέ ποτέ σφι βίας ἀποτίσεται ἐλθῶν,
 ἢ ὄγε μῦνος ἑών, ἢ καὶ σύμπαντες Ἀχαιοί;
 εἰ γὰρ σ' ὡς ἐθέλοι φιλέειν γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 ὡς τότε Ὀδυσσεὺς περικήδετο κυδαλίμοιο
 220 δῆμῳ ἐνὶ Τρώων, ὅθι πάσχομεν ἄλγε' Ἀχαιοί -

οὐ γάρ πω ἴδον ὧδε θεοὺς ἀναφανδὰ φιλεῦντας,
ὡς κείνῳ ἀναφανδὰ παρίστατο Παλλὰς Ἀθήνη -
εἴ σ' οὕτως ἐθέλοι φιλέειν, κήδοιτό τε θυμῷ,
τῷ κέν τις κείνων γε καὶ ἐκλεάθοιτο γάμοιο.

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἤυδα· 225
ὦ γέρον, οὐπω τοῦτο ἔπος τελέεσθαι οἶω·
λίην γὰρ μέγα εἶπες· ἄγη μ' ἔχει· οὐκ ἂν ἔμοιγε
ἐλπομένῳ τὰ γένοιτ', οὐδ' εἰ θεοὶ ὡς ἐθέλοιεν.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
Τηλέμαχε, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων! 230
ῥεῖα θεός γ' ἐθέλων καὶ τηλόθεν ἄνδρα σαώσαι.
βουλοίμην δ' ἂν ἔγωγε, καὶ ἄλγεα πολλὰ μογήσας,
οἴκαδέ τ' ἐλθέμεναι, καὶ νόστιμον ἦμαρ ἰδέσθαι,
ἢ ἐλθῶν ἀπολέσθαι ἐφέστιος, ὡς Ἀγαμέμνων
ὄλεθ' ὑπ' Αἰγίσθοιο δόλῳ καὶ ἧς ἀλόχοιο. 235

ἀλλ' ἦτοι θάνατον μὲν ὁμοῖον οὐδὲ θεοὶ περ
καὶ φίλῳ ἀνδρὶ δύνανται ἀλαλκέμεν, ὅππότε κεν δῆ
Μοῖρ' ὀλοή καθέλῃσι τανηλεγέος θανάτοιο.

Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἤυδα·
Μέντορ, μηκέτι ταῦτα λεγόμεθα, κηδόμενοί περ· 240
κείνῳ δ' οὐκέτι νόστιος ἐτήτυμος, ἀλλὰ οἱ ἦδη
φράσσαντ' ἀθάνατοι θάνατον καὶ Κῆρα μέλαιναν.
νῦν δ' ἐθέλω ἔπος ἄλλο μεταλλῆσαι καὶ ἔρεσθαι
Νέστορ'· ἐπεὶ περίοιδε δίκας ἠδὲ φρόνιν ἄλλων.
τρὶς γὰρ δῆ μιν φασιν ἀνάξασθαι γένε' ἀνδρῶν· 245
ὥστε μοι ἀθάνατος ἰνδάλλεται εἰσοράασθαι.
ὦ Νέστορ Ἰηληϊάδη, σὺ δ' ἀληθὲς ἐνισπε·
πῶς ἔθαν' Ἀτρεΐδης εὐρονκρείων Ἀγαμέμνων;
ποῦ Μενέλαος ἔην; τίνα δ' αὐτῷ μήσατ' ὄλεθρον

- 250 Αἴγισθος δολόμητις; ἐπεὶ κτάνε πολλὸν ἀρείω.
ἢ οὐκ Ἄργεος ἦεν Ἀχαικοῦ, ἀλλὰ πῆ ἄλλη
πλάζει ἐπ' ἀνθρώπους, ὃ δὲ θαρσῆσας κατέπεφνε;
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Γερῆνιος ἱππῶτα Νέστωρ·
τοίγαρ ἐγὼ τοι, τέκνον, ἀληθέα πάντ' ἀγορεύσω.
- 255 ἦτοι μὲν τάδε κ' αὐτὸς οἶεαι, ὥσπερ ἐτύχθη.
εἰ ζῶοντ' Αἴγισθον ἐνὶ μεγάροισιν ἔτετμεν
Ἄτρεΐδης, Τροίηθεν ἰῶν, ξανθὸς Μενέλαος·
τῷ κέ οἱ οὐδὲ θανόντι χυτὴν ἐπὶ γαῖαν ἔχεναν,
ἀλλ' ἄρα τόνγε κύνες τε καὶ οἰωνοὶ κατέδαψαν,
- 260 κείμενον ἐν πεδίῳ ἐκάς Ἄργεος· οὐδέ κέ τις μικρὰ
κλαῦσεν Ἀχαιῶδων· μάλα γὰρ μέγα μήσατο ἔργον.
ἡμεῖς μὲν γὰρ κεῖθι πολέας τελέοντες ἀέθλους
ἡμεθ'· ὃ δ' εὐκῆλος μυχῷ Ἄργεος ἱπποβότοιο
πόλλ' Ἀγαμεμνονέην ἄλοχον θέλγεσσι ἐπέεσσιν.
- 265 ἢ δ' ἦτοι τὸ πρὶν μὲν ἀναινέτο ἔργον ἀεικές,
διὰ Κλυταμνήστρη· φρεσὶ γὰρ κέχρητ' ἀγαθῆσιν·
πὰρ δ' ἄρ' ἦν καὶ ἀοιδὸς ἀνῆρ, ὃς πόλλ' ἐπέτελλεν
Ἄτρεΐδης, Τροίηνδε κίων, εἴρουσθαι ἀκοιτιν.
ἀλλ' ὅτε δὴ μιν Μοῖρα θεῶν ἐπέδησε δαμῆναι,
- 270 δὴ τότε τὸν μὲν ἀοιδὸν ἄγων ἐς νῆσον ἐρήμην,
κάλλιπεν οἰωνοῖσιν ἔλωρ καὶ κύρμα γενέσθαι·
τὴν δ' ἐθέλων ἐθέλουσαν ἀνήγαγεν ὄνδε δόμουνδε,
πολλὰ δὲ μηρὶ ἔκχε θεῶν ἱεροῖς ἐπὶ βωμοῖς,
πολλὰ δ' ἀγάλματ' ἀνήψεν, ὑφάσματά τε χρυσόν τε,
- 275 ἐκτελέσας μέγα ἔργον, ὃ οὔποτε ἔλπετο θυμῷ
ἡμεῖς μὲν γὰρ ἅμα πλέομεν, Τροίηθεν ἰόντες,
Ἄτρεΐδης καὶ ἐγὼ, φίλα εἰδότες ἀλλήλοισιν.
ἀλλ' ὅτε Σούνιον ἶσον ἀφικόμεθ', ἄκρον Ἀθηνέων,

ἔνθα κυβερνήτην Μενελάου Φοῖβος Ἀπόλλων
οἷς ἀγανοῖς βελέεσσιν ἐποιχόμενος κατέπεφνεν, 280

πηδάλιον μετὰ χερσὶ θεούσης νηὸς ἔχοντα,
Φρόντιν Ὀνητορίδην, ὃς ἐκαίνντο φῦλ' ἀνθρώπων
νῆα κυβερνήσαι, ὅποτε σπερχοῖατ' ἄελλαι.

ὣς ὁ μὲν ἔνθα κατέσχετ', ἐπειγόμενός περ ὁδοῖο,
ὄφρ' ἔταρον θάπτοι, καὶ ἐπὶ κτέρεα κτερίσειεν. 285

ἀλλ' ὅτε δὴ καὶ κεῖνος, ἰὼν ἐπὶ οἴνοπα πόντον
ἐν νηυσὶ γλαφυρῆσι, Μαλειάων ὄρος αἰπὺν
ἴξε θεῶν· τότε δὴ στυγερὴν ὁδὸν εὐρύοπα Ζεὺς
ἐφράσατο, λιγέων δ' ἀνέμων ἐπ' αὐτμένα χεῦεν,
κύματά τε τροφόεντα, πελώρια, ἴσα ὄρεσσιν. 290

ἔνθα διατμήξας, τὰς μὲν Κρήτην ἐπέλασσεν,
ἦχι Κύδωνες ἔναιον, Ἰαρδάνου ἀμφὶ ῥέεθρα.

ἔστι δέ τις λισσὴ αἰπεῖά τε εἰς ἄλα πέτρῃ,
ἔσχατιῇ Γόρτυνος, ἐν ἠεροειδεῖ πόντῳ·

ἔνθα Νότος μέγα κῦμα ποτὶ σκαιὸν ῥίον ὠθεῖ, 295

ἔς Φαιστόν, μικρὸς δὲ λίθος μέγα κῦμ' ἀποέρχει.
αἱ μὲν ἄρ' ἔνθ' ἦλθον, σπουδῆ δ' ἦλυξαν ὄλεθρον

ἄνδρες, ἀτὰρ νῆάς γε ποτὶ σπιλάδεσσιν ἔαξαν
κύματ'· ἀτὰρ τὰς πέντε νέας κυανοπρωρεῖους

Αἰγύπτῳ ἐπέλασσε φέρον ἀνεμὸς τε καὶ ὕδωρ. 300

ὣς ὁ μὲν ἔνθα πολὺν βίσιον καὶ χρυσὸν ἀγείρων,
ἦλᾶτο ξὺν νηυσὶ κατ' ἄλλοθρόους ἀνθρώπους.

τόφρα δὲ ταῦτ' Αἰγισθος ἐμήσατο οἴκοθι λυγρὰ,
κτεῖνας Ἀτρεΐδην· δέδμητο δὲ λαὸς ὑπ' αὐτῷ.

ἐπτάετες δ' ἦρασσε πολυχρύσιοιο Μυκῆνης· 305

ταῦ δέ οἱ ὄγδοάτῳ κακὸν ἦλυθε δῖος Ὀρέστης
ἄψ' ἀπ' Ἀθηναίων, κατὰ δ' ἔκτανε πατροφονῆα,

- Αἴγισθον δολόμητιν, ὅς οἱ πατέρα κλυτὸν ἔκτα.
 ἦτοι ὁ τὸν κτεῖνας δαίνυ τάφον Ἀργείοισιν
 310 μητρός τε στυγεροῆς καὶ ἀνάλκιδος Αἴγισθοιο·
 αὐτῆμαρ δέ οἱ ἦλθε βοήν ἄγαθὸς Μενέλαος,
 πολλὰ κτήματ' ἄγων, ὅσα οἱ νέες ἄχθος ἄειραν.
 καὶ σὺ, φίλος, μὴ δηθὰ δόμων ἄπο τῆλ' ἀλάλησο,
 κτήματά τε προλιπὼν ἄνδρας τ' ἐν σοῖσι δόμοισιν,
 315 οὕτω ὑπερφιάλους· μὴ τοι κατὰ πάντα φάγωσιν
 κτήματα δασσάμενοι, σὺ δὲ τῆυσίην ὁδὸν ἔλθῃς.
 ἀλλ' ἐς μὲν Μενέλαον ἐγὼ κέλομαι καὶ ἄνωγα
 ἐλθεῖν· κεῖνος γὰρ νέον ἄλλοθεν εἰλήλουθεν
 ἐκ τῶν ἀνθρώπων, ὅθεν οὐκ ἔλποιτό γε θυμῷ
 320 ἐλθέμεν, ὄντινα πρῶτον ἀποσφήλωσιν ἄελλαι
 ἐς πέλαγος μέγα τοῖον· ὅθεν τέ περ οὐδ' οἰωνοὶ
 ἀντόετες οἴχνευσιν, ἐπεὶ μέγα τε δεινὸν τε.
 ἀλλ' ἴθι νῦν σὺν νηϊ' τε σῆ καὶ σοῖς ἐτάροισιν·
 εἰ δ' ἐθέλεις πεζός, πάρα τοι δίφρος τε καὶ ἵπποι,
 325 πὰρ δέ τοι νῆες ἐμοί, οἳ τοι πομπῆες ἔσονται
 ἐς Λακεδαίμονα δίαν, ὅθι ξανθὸς Μενέλαος.
 λίσσεσθαι δέ μιν αὐτόν, ἵνα νημερτές ἐνίσπῃ·
 ψεῦδος δ' οὐκ ἐρέει· μάλα γὰρ πεπνυμένος ἐστίν.
 Ὡς ἔφατ'· ἠέλιος δ' ἄρ' ἔδν, καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθεν.
 330 τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε θεὰ γλανκῶπις Ἀθήνη·
 ὦ γέρον, ἦτοι ταῦτα κατὰ μοῖραν κατέλεξας·
 ἀλλ' ἄγε, τάμνετε μὲν γλώσσας, κεράασθε δὲ οἶνον,
 ὄφρα Ποσειδάωνι καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισιν
 σπείσαντες, κοίτοιο μεδώμεθα· τοῖο γὰρ ὦρη.
 335 ἦδη γὰρ φάος οἴχεθ' ὑπὸ ζόφον· οὐδὲ ἔοικεν
 δηθὰ θεῶν ἐν δαιτὶ θασσεμέν, ἀλλὰ νέεσθαι.

Ἦ ῥα Διὸς θυγάτηρ· τοὶ δ' ἔκλυον ἀνδρησάσης.
 τοῖσι δὲ κήρυκες μὲν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχεναν,
 κοῦροι δὲ κρητῆρας ἐπεστέψαντο ποτοῖο·
 νόμησαν δ' ἄρα πᾶσιν ἐπαρξάμενοι δεπάεσσιν· 340
 γλώσσας δ' ἐν πυρὶ βάλλον, ἀνιστάμενοι δ' ἐπέλειβον.
 ἀντάρ ἐπεὶ σπεῖσάν τ', ἐπιὸν θ', ὅσον ἠθέλε θυμός,
 δὴ τότ' Ἀθηναίη καὶ Τηλέμαχος θεοειδῆς
 ἄμφω ἰέσθην κοίλην ἐπὶ νῆα νέεσθαι.

Νέστωρ δ' αὖ κατέρυκε καθαρπτόμενος ἐπέεσσιν· 345

Ζεὺς τόγ' ἀλεξήσεις καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι,
 ὡς ὑμεῖς παρ' ἐμεῖο θοῆν ἐπὶ νῆα κίοιτε,
 ὥστε τευ ἢ παρὰ πάμπαν ἀνείμονος ἢ πενιχροῦ,
 ἢ οὔτε χλαῖναι καὶ ῥήγεα πόλλ' ἐνὶ οἴκῳ,
 οὔτ' αὐτῷ μαλακῶς, οὔτε ξείνοισιν, ἐνεύδειν. 350

ἀντάρ ἐμοὶ πάρα μὲν χλαῖναι καὶ ῥήγεα καλά.
 οὐ θην δὴ τοῦδ' ἀνδρὸς Ὀδυσσῆος φίλος υἱὸς
 νηὸς ἐπ' ἰκρίοφιν καταλέξεται, ὄφρ' ἂν ἔγωγε
 ζῶω, ἔπειτα δὲ παῖδες ἐνὶ μεγάροισι λίπωνται,
 ξείνους ξεινίζειν, ὅστις κ' ἐμὰ δῶμαθ' ἵκηται. 355

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλανκῶπις Ἀθήνη·
 εὖ δὴ ταῦτά γ' ἔφησθα, γέρον φίλε· σοὶ δὲ ἔοικεν
 Τηλέμαχον πείθεσθαι, ἐπεὶ πολὺ κάλλιον οὕτω.
 ἀλλ' οὗτος μὲν νῦν σοὶ ἅμ' ἔψεται, ὄφρα κεν εὐδῆ
 σοῖσιν ἐνὶ μεγάροισιν· ἐγὼ δ' ἐπὶ νῆα μέλαιναν 360

εἶμ', ἵνα θαρσύνω θ' ἐτάρους, εἵπω τε ἕκαστα.
 οἷος γὰρ μετὰ τοῖσι γεραίτερος εὐχομαι εἶναι·
 αἱ δ' ἄλλοι φιλότῃ νεώτεροι ἄνδρες ἔπονται,
 πάντες ὀμηλικῆ μεγαθύμου Τηλεμάχοιο.
 ἔνθα κε λεξαίμην κοίλῃ παρὰ νηὶ μελαίνῃ 365

- νῦν· ἀτὰρ ἤϊθ' ἐν μετὰ Κάνκωνας μεγαθύμους
 εἴμ', ἔνθα χρεῖός μοι ὀφέλλεται, οὔτι νέον γε,
 οὐδ' ὀλίγον· σὺ δὲ τοῦτον, ἐπεὶ τεὸν ἴκετο δῶμα,
 πέμψον σὺν δίφρῳ τε καὶ νιεῖ· δὸς δέ οἱ ἵππους,
 370 οἱ τοι ἐλαφρότατοι θείειν καὶ κάρτος ἄριστοι.
 Ὡς ἄρα φωνήσασ' ἀπέβη γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 φήνη εἰδομένη· θάμβος δ' ἔλε πάντας ἰδόντας.
 θαύμαζεν δ' ὁ γεραῖός, ὅπως ἴδεν ὀφθαλμοῖσιν·
 Τηλεμάχου δ' ἔλε χεῖρα, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζεν
 375 Ὡ φίλος, οὐ σε ἔολπα κακὸν καὶ ἀναλκιν ἔσσεσθαι,
 εἰ δὴ τοι νέῳ ὦδε θεοὶ πομπῆς ἔπονται.
 οὐ μὲν γάρ τις ὄδ' ἄλλος Ὀλύμπια δώματ' ἐχόντων,
 ἀλλὰ Διὸς θυγάτηρ, κνδίστη Τριτογένεια,
 ἦ τοι καὶ πατέρ' ἐσθλὸν ἐν Ἀργείοισιν ἐτίμα.
 380 ἀλλὰ, ἄνασσ', ἴληθι, δίδωθι δέ μοι κλέος ἐσθλόν,
 αὐτῶ καὶ παίδεσσι καὶ αἰδοίῃ παρακοίτι·
 σοὶ δ' αὖ ἐγὼ ῥέξω βοῦν ἦνιν, εὐρυμέτωπον,
 ἀδμήτην, ἦν οὐπω ὑπὸ ζυγὸν ἦγαγεν ἀνῆρ·
 τὴν τοι ἐγὼ ῥέξω, χρυσὸν κέρασιν περιχεύας.
 385 Ὡς ἔφατ' εὐχόμενος· τοῦ δ' ἔκλυε Παλλὰς Ἀθήνη.
 τοῖσιν δ' ἠγεμόνευε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ,
 νιάσι καὶ γαμβροῖσιν, εἰς πρὸς δώματα καλά.
 ἀλλ' ὅτε δώμαθ' ἴκοντο ἀγακλυτὰ τοῖο ἀνακτος,
 ἐξείης ἔζοντο κατὰ κλισμούς τε θρόνους τε.
 390 τοῖς δ' ὁ γέρον ἐλθοῦσιν ἀνὰ κρητῆρα κέρασσε
 οἴνου ἠδυπότοιο, τὸν ἐνδεκάτω ἐνιαυτῶ
 ὦϊξεν ταμίη, καὶ ἀπὸ κρήδεμνον ἔλυσεν·
 τοῦ δ' ὁ γέρον κρητῆρα κεράσσατο· πολλὰ δ' Ἀθήνη
 εὐχεῖ ἀποσπένδων, κούρη Διὸς αἰγιόχοιο.

Αὐτὰρ ἐπεὶ σπεῖσάν τ' ἐπιόν θ', ὅσον ἤθελε θυμός, 395
οἱ μὲν κακκείοντες ἔβαν οἰκόνδε ἕκαστος·

τόν δ' αὐτοῦ κοιμήσῃ Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ,
Τηλέμαχον, φίλον υἱὸν Ὀδυσσεύος θείοιο,
τρητοῖς ἐν λεχέεσσιν, ὑπ' αἰθούσῃ ἐριδούπῳ·
παρ δ' ἄρ' ἐμμελίην Πεισίστρατον, ὄρχαμον ἀνδρῶν, 400
ὅς οἱ ἔτ' ἠΐθεος παίδων ἦν ἐν μεγάροισιν.

αὐτὸς δ' αὖτε καθεῦθε μυχῷ δόμου ὑψηλοῖο·
τῷ δ' ἄλοχος δέσποινα λέχος πόρσυνε καὶ εὐνήν.

Ἥμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
ᾧ ἄρ' ἐξ εὐνήφῃ Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ. 405

ἐκ δ' ἐλθῶν, κατ' ἄρ' ἔξετ' ἐπὶ ξεστοῖσι λίθοισιν,
οἱ οἱ ἔσαν προπάροιθε θυρῶν ὑψηλάων,

λευκοὶ, ἀποσιλβόντες ἀλείφατος· οἷς ἐπι μὲν πρὶν
Νηλεὺς ἴζεσκεν, θεόφιν μῆστωρ ἀτάλαντος·

ἀλλ' ὁ μὲν ἤδη Κηρὶ δαμειὶς Ἀιδόσδε βεβήκει· 410

Νέστωρ αὖ τὸτ' ἐφῆξε Γερήνιος, οὔρος Ἀχαιῶν,
σκῆπτρον ἔχων. περὶ δ' υἷες ἀολλέες ἠγερέθοντο,

ἐκ θαλάμων ἐλθόντες, Ἐχέφρων τε Στρατίος τε,
Περσεύς τ' Ἀρητιός τε καὶ ἀντίθεος Θρασυμήδης·

τοῖσι δ' ἐπειθ' ἔκτος Πεισίστρατος ἦλυθεν ἦρως· 415

παρ δ' ἄρα Τηλέμαχον θεοεΐκελον εἶσαν ἄγοντες.
τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·

Καρπαλίμως μοι, τέκνα φίλα, κρηήνατ' ἐέλδωρ,
ᾧ ἄρ' ἦτοι πρῶτιστα θεῶν ἰλάσσομ' Ἀθήνην,

ἢ μοι ἐναργῆς ἦλθε θεοῦ ἐς δαῖτα θάλειαν. 420

ἀλλ' ἄγ', ὁ μὲν πεδίονδ' ἐπὶ βοῦν ἴτω, ᾧ ἄρα τάχιστα
ἔλθῃσιν, ἐλάση δὲ βοῶν ἐπιβουκόλος ἀνήρ·

εἷς δ' ἐπὶ Τηλεμάχου μεγαθύμου νῆα μέλαιναν

- πάντας ἰὼν ἐτάρους ἀγέτω, λιπέτω δὲ δὺ' οἴους·
 425 εἷς δ' αὖ χρυσοχόον Λαέρκεα δεῦρο κελύσθω
 ἔλθεῖν, ὄφρα βοὸς χρυσὸν κέρασιν περιχεύη.
 οἱ δ' ἄλλοι μένει' αὐτοῦ ἀολλέες· εἶπατε δ' εἴσω
 δμῶησιν κατὰ δῶματ' ἀγακλιντὰ δαῖτα πένεσθαι,
 ἔδρας τε ξύλα τ' ἀμφὶ καὶ ἀγλαὸν οἰσέμεν ὕδωρ.
 430 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐποίπνυον· ἦλθε
 μὲν ἄρ' βοῦς
 ἐκ πεδίου, ἦλθον δὲ θεῆς παρὰ νηὸς εἵσης
 Τηλεμάχου ἕταροι μεγαλήτορος· ἦλθε δὲ χαλκεύς,
 ὄπλ' ἐν χερσὶν ἔχων χαλκήϊα, πείρατα τέχνης,
 ἄκμονά τε σφύραν τ', εὐποίητόν τε πυράγρην,
 435 οἷσίντε χρυσὸν εἰργάζετο· ἦλθε δ' Ἀθήνη,
 ἱρῶν ἀντιόωσα· γέρον δ' ἱππηλάτα Νέστωρ
 χρυσὸν ἔδωχ'· ὁ δ' ἔπειτα βοὸς κέρασιν περιχεῦεν
 ἀσκήσας, ἵν' ἀγαλμα θεᾶ κεχάροίτο ἰδοῦσα.
 βοῦν δ' ἀγέτην κεράων Στρατίος καὶ διὸς Ἐχέφρων.
 440 χέρονιβα δέ σφ' Ἄρητος ἐν ἀνθεμόεντι λέβητι
 ἦλυθεν ἐκ θαλάμοιο φέρων, ἐτέρη δ' ἔχεν οὐλᾶς
 ἐν κανέῳ· πέλεκυν δὲ μενεπτόλεμος Θρασυμήδης
 ὄξυν ἔχων ἐν χερσὶ παρίστατο, βοῦν ἐπικόπων.
 Περσεὺς δ' ἀμνίον εἶχε· γέρον δ' ἱππηλάτα Νέστωρ
 445 χέρονιβά τ' οὐλοχύτας τε κατήρχετο· πολλὰ δ' Ἀθήνη
 εὐχεῖ ἀπαρχόμενος, κεφαλῆς τρίχας ἐν πυρὶ βάλλων.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' εὐξάντο, καὶ οὐλοχύτας προβάλοντο,
 αὐτίκα Νέστορος υἱὸς, ὑπέρθυμος Θρασυμήδης,
 ἦλασεν ἄγχι στίας· πέλεκυς δ' ἀπέκοψε τένοντας
 450 ἀνχενίους, λύσεν δὲ βοὸς μένος· αἰ δ' ὀλόλυξαν
 θυγατέρες τε, ννοὶ τε καὶ αἰδοίη παρᾶκοιτις

Νέστορος, Εὐρυδίῃ, πρέσβη Κλυμένοιο θυγατρῶν.
 οἱ μὲν ἔπειτ' ἀνελόντες ἀπὸ χθονὸς εὐρυοδείης,
 ἔσχον· ἀτὰρ σφάξεν Πεισίστρατος, ὄρχαμος ἀνδρῶν.
 τῆς δ' ἔπειδ' ἐκ μέλαν αἶμα ῥύη, λίπε δ' ὄστέα θυμός, 455
 αἷψ' ἄρα μιν διέχευαν· ἄφαρ δ' ἐκ μηρία τάμνον
 πάντα κατὰ μοῖραν, κατὰ τε κνίσση ἐκάλυψαν,
 δίπτυχα ποιήσαντες, ἐπ' αὐτῶν δ' ὠμοθέτησαν.
 καῖε δ' ἐπὶ σχίζης ὁ γέρον, ἐπὶ δ' αἶθοπα οἶνον
 λείβε· νέοι δὲ παρ' αὐτὸν ἔχον πεμπώβολα χερσίν. 460
 αὐτὰρ ἔπει κατὰ μῆρ' ἐκάη, καὶ σπλάγχν' ἐπάσαντο,
 μίστυλλον τ' ἄρα τᾶλλα, καὶ ἄμφ' ὀβελοῖσιν ἔπειραν,
 ὠπτων δ', ἀκροπόρους ὀβελούς ἐν χερσίν ἔχοντες.

Τόφρα δὲ Τηλέμαχον λοῦσεν καλὴ Πολυκάστη,
 Νέστορος ὀπλοτάτη θυγάτηρ Ἰηληϊάδαο. 465

αὐτὰρ ἔπει λοῦσέν τε, καὶ ἔχρισεν λίπ' ἐλαίῳ,
 ἀμφὶ δὲ μιν φᾶρος καλὸν βάλεν ἠδὲ χιτῶνα,
 ἐκ ᾧ ἀσαμίνθου βῆ, δέμας ἀθανάτοισιν ὁμοῖος·
 παρ' ὅγε Νέστορ' ἰὼν κατ' ἄρ' ἔζετο, ποιμένι λαῶν.

Οἱ δ' ἔπει ὠπτησαν κρεῖ ὑπέροτρα, καὶ ἐρύσαντο, 470
 δαίνυνθ' ἐζόμενοι· ἐπὶ δ' ἀνέρες ἐσθλοὶ ὄροντο,
 οἶνον ἐνοινοχοεῦντες ἐνὶ χρυσέοις δεπάεσσιν.
 αὐτὰρ ἔπει πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
 τοῖσι δὲ μύθων ἤρχε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·

Παῖδες ἐμοί, ἄγε, Τηλεμάχῳ καλλιτριχᾶς ἵππους 475
 ζεύξαθ' ὑφ' ἄρματ' ἄγοντες, ἵνα πρήσσησιν ὁδοῖο.

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον ἠδ'
 ἐπίθοντο·

καρπαλίμως δ' ἔζευξαν ὑφ' ἄρμασιν ὠκέας ἵππους.
 ἐν δὲ γυνὴ ταμὴν σῖτον καὶ οἶνον ἔθηκεν,

- 480 ὄψα τε, οἷα ἔδουσι Διοτρεφῆες βασιλῆες.
 ἂν δ' ἄρα Τηλέμαχος περικαλλέα βήσατο δίφρον·
 πάρδ' ἄρα Νεστορίδης Πεισίστρατος, ὄρχαμος ἀνδρῶν,
 ἐς δίφρον τ' ἀνέβαινε, καὶ ἠνία λάζετο χερσίν·
 μάστιξεν δ' ἐλάαν· τῷ δ' οὐκ ἄκοντε πετέσθην
 485 ἐς πεδίον, λιπέτην δὲ Πύλου αἰπὺ πτολίεθρον·
 οἱ δὲ πανημέριοι σείον ζυγὸν ἀμφὶς ἔχοντες.
 Δύσετό τ' ἠέλιος, σκιάωντό τε πᾶσαι ἀγνυαί·
 ἐς Φηρᾶς δ' ἵκοντο, Διοκλῆος ποτὶ δῶμα,
 υἱέος Ὀρσιλόχοιο, τὸν Ἀλφειὸς τέκε παῖδα.
 490 ἔνθα δὲ νύκτ' ἄεσαν· ὃ δὲ τοῖς πάρ' ξείνια θῆκεν.
 Ἥμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
 ἵππους τε ζεύγνυντ', ἀνά θ' ἄρματα ποικίλ' ἔβαινον·
 [ἐκ δ' ἔλασαν προθύροιο καὶ αἰθούσης ἐριδούπου]
 μάστιξεν δ' ἐλάαν, τῷ δ' οὐκ ἄκοντε πετέσθην.
 495 Ἴξον δ' ἐς πεδίον πυρηφόρον· ἔνθα δ' ἔπειτα
 ἦνον ὁδόν· τοῖον γὰρ ὑπέκφερον ὠκέες ἵπποι.
 δύσετό τ' ἠέλιος, σκιάωντό τε πᾶσαι ἀγνυαί.